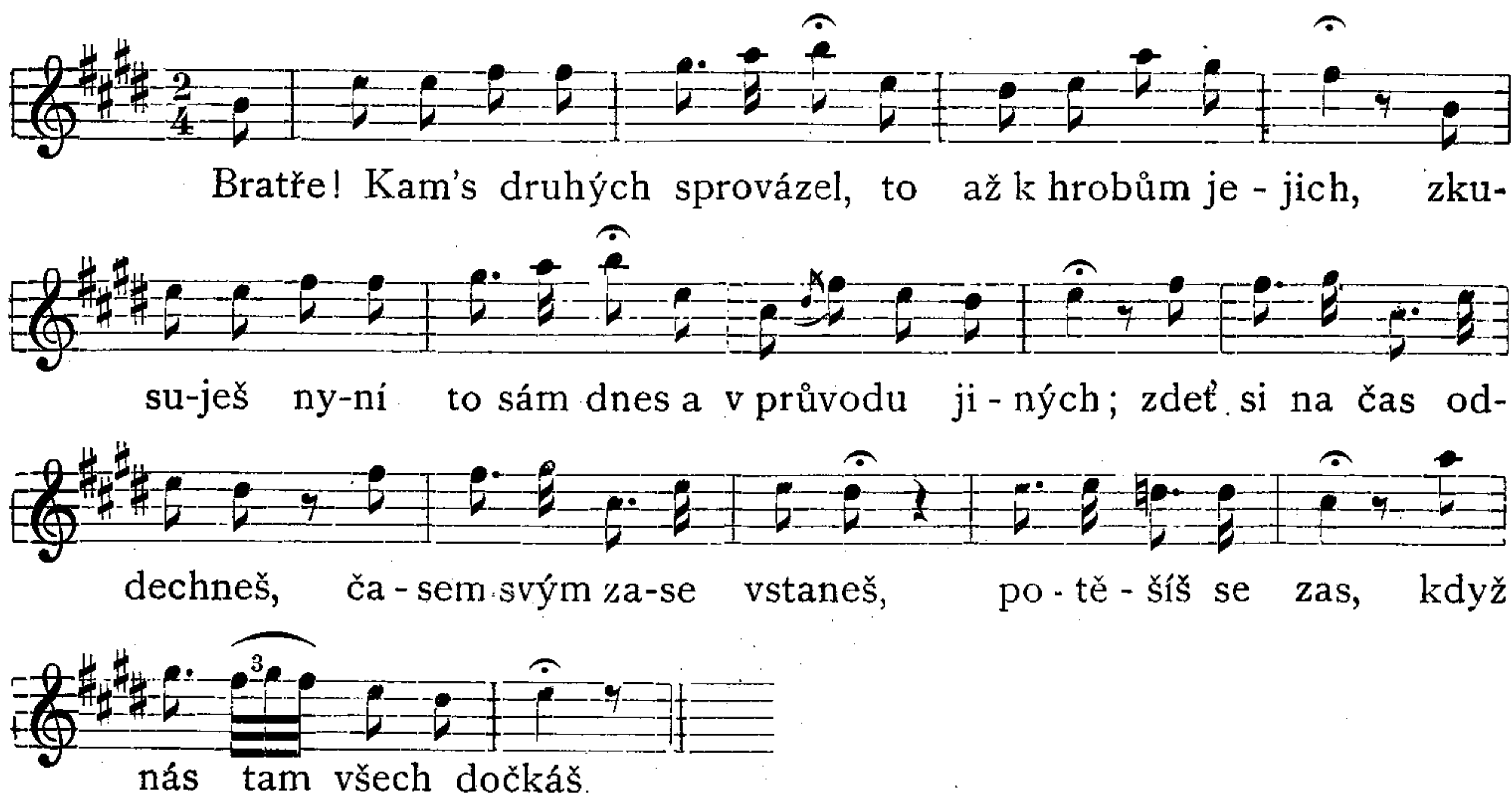

Ach odpustiž milostivý
 Otče! obzvláště bídnych,
 Syn Tvůj byl zde lítostivý
 a přítel všeckých nuzných:
 přijmi ve svoji říši
 duši stařenky naší.

2051.

U hrobu ředitele kůru.

Z rukopisu P. Jeřábka, rektora Veleckého 1821.

Bratře! Kam's druhých sprovázel, to až k hrobům je - jich, zku-
 su-ješ ny-ní to sám dnes a v průvodu ji - ných; zdeť si na čas od-
 dechneš, ča - sem svým za-se vstaneš, po - tě - šíš se zas, když
 nás tam všech dočkáš.

Bratře! Kam's druhých sprovázel,
 to až k hrobům jejich,
 zkusuješ to nyní sám dnes
 a v průvodu jiných;
 zdeť si na čas oddechneš,
 časem svým zase vstaneš,
 potěšíš se zas,
 když nás tam všech dočkáš.

O Bože, náš Stvořiteli,
 vem si, co jest tvého,
 totiž bratra, jeho duši,
 jenž jsi vdechl v něho;
 neb zemi již dáváme,
 co musí být zrušeno,
 to tělo časné
 jenž zas vstane slavné.

Poslední teď okamžení
 na tebe hledíme,
 až někdy tě ve věčnosti
 zase uhlídáme;
 tam budem Boha chválit,
 pospolu ctít, velebit,
 tak on jest hoden
 v slávě své vždy. Amen.